Anul XIV. No. 2385. **EDIȚIA I-a** Joi 22 Aprilie 1937

1 LEU Gazeta Sporturilor 1 LEU

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 600
Pe șase luni . . . . „ 350
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60 Redacția și provincia 3.26.69.

Echipa națională amatoare de box

Comisiunea de selecționare a F. R. Boxului a terminat, de câteva zile, cu lucrările pe «teren». Matchurile orginizate în vederea alegerii acelor cari urmează să ne reprezinte culorile în campionatele amatoare ale Europei.

In cursul acestor competițiuni, comisiunea de selecție a căutat să găsească pe cei mai buni oameni ai categoriilor, renunțând însă, dela început, la ideia selecționării unui greu.

Au fost deci încercați, numai oamenii cu pretenții, din celelalte categorii. Cele 3—4 reuniuni cari s'au ținut în vederea selecționărei nu au soluționat problema, oficialilor noștri revenindu-le acum sarcina de a hotărâ dacă este cazul ca deplasarea să fie efectuată de toți cei șapte amatori cari au rămas în discuție.

După matchurile de cari pomenim mai sus, selecționerii au format următoarea listă:

Categoria muscă: Nicolae Rădan.
Categoria cocoș: Anton Oșca.
Categoria pană: Marin Gaspar.
Categoria ușoară: Gheorghe Iacob.
Categoria semi-mijlocie: Nicolae Băncescu.
Categoria mijlocie: Leonida Cotidis.
Categoria semi-grea: Petre Pop.

Este cert că, toți aceștia s'au dovedit superiori adversarilor pe cari i-au întâlnit. Dar, nu-i mai puțin adevărat că, unii din ei nu au difuzat o clasă care să justifice deplasarea lor la Milano. Datorită acestui lucru, credem că F. R Box-ul va mai reflecta asupra situației și va sfârși prin a ajunge la concluzia că nu este necesar ca, la Milano, bunii reprezentanți ai boxului românesc să fie desmințit chiar de compatrioții lor.

După părerea noastră și-au câștigat galoanele de reprezentanți ai ringului românesc în campionatele europene dela Milano, numai Nicolae Rădan, Anton Oșca, Gheorghe Iacob și Leonida Cotidis. Ceilalți trei nu au corespuns și vom încerca să arătăm aci cauzele cari nu ne permit să le acordăm încrederea.

MARIN GASPAR

Incepem cu acela care, până acum câteva luni ne lăsase impresia că va deveni un campion autentic. Din păcate, ultimile din matchuri nu au făcut decât să confirme inferioritatea technică a lui. Bine înzestrat din punct de vedere fizic, plin de viață și foarte combativ, campionul României la categoria cocoș ignorează cele mai elementare națiuni technice. Nu cunoaște valoarea unei directe — probabil deaceia nu o utilizează decât la un an odată — și, mai presus de toate nu înțelege să-și tempereze pornirile combative când are în față un «bătăuș».

Din cauză că nu aprofundează boxul stilizat, nu se pricepe să-și impună niciodată tactica, lăsându-se regulat antrenat, de cea a adversarului. Deaceia, lipsa de precizie a loviturilor, neaprecierea distanței și boxul confuz, îl acaparează, nepermițându-i să-și dozeze eforturile.

Dacă Marin Gaspar nu se va schimba, orice speranțe s'ar mai pune în el nu vor întârzia să fie desmințite. Căci, dacă în țară, Gaspar continuă să-și învingă adversarii, faptul nu se datorește decât complectei insuficiențe a acestora. In străinătate însă, situația va fi cu totul alta.

NICOLAE BANCESCU

Ieșeanul a arătat în mai toate împrejurările, un box acceptabil și a reușit în multe ocazii să facă figură onorabilă în loturi de cea mai ridicată valoare. Ultima dată — Sâmbăta trecută — nu ne-a plăcut însă A arborat o mină obosită și a boxat ca un om pe care sportul nu-l mai pasionează. A avut totuși câteva lovituri frumoase care ne-au reamintit pe cel mai bun Băncescu. Aceasta însă, nu este deajuns spre a emite pretenții în loturi europene.

PETRE POP

Semi-greul care a reușit să domine în categoria respectivă, marinarul Petre Pop, este, fără îndoială, omul viitorului. Până în prezent însă, el nu a difuzat decât o clasă modestă și un stil redimentar. Că a cucerit titlul național nu este nici o mirare căci, în țara orbilor, chiorul este împărat, iar la noi, categoria semigrea, e neexistentă din punct de vedere clasic.

Petre Pop a învins pe cel mai bun bucureștean, Petre Tofan, dar acesta din urmă nu a fost niciodată un boxeur de valoare satisfăcătoare. Dovada afirmațiilor noastre a făcut-o în ultimile două matchuri cu învingătorul său, cu care prilej Tofan nu a știut, la niciun moment ce să facă spre a evita puternicele drepte ale adversarului. Nu a ridicat niciodată stânga sus, nu a eschivat și nu s'a deplasat, mulțumindu-se să recepționeze cu seninătate o serie întreagă de crochete de dreapta.

Aceasta fiind situația, victoria lui Petre Pop asupra lui Tofan, nu dă dreptul celui dintâi să aspire la galoanele de reprezentant al României, în campionatele Europei.

JENNY DUMITRESCU

POST-FESTUM

Un comentariu complimentar la un eveniment grandios

Stadionul.—Organizarea administrativă. Selecționeurii. — Valoarea rezultatului.— Arbitrajul

«Footballul românesc a trăit eri o zi mare» — ne spunea un oficial, care nu se entuziasmează prea ușor. Impărtășim aceasta părere și avem de făcut unele adăugiri la tot ce s'a scris până acum.

Intr'adevăr, a fost o zi mare, nu pentrucă echipa noastră a obținut un rezultat remarcabil, nici chiar pentru faptul că a făcut o partidă excepțională. Succesul îl legăm de ambianța generală a zilei.

Footballul are nevoie de zile de mare animație.

Nimic nu-i folosește mai mult decât momentele de mare însuflețire sau atmosfera sărbătorească, realizabilă numai în întâlniri ca cele de eri. In urmă cu opt zile spuneam că pentru cauza footballului este de cel mai mare interes să facem din Cehoslovacia—România, prilej pentru făurirea unor noui orizonturi.

Rezultatul și jocul, dar mai ales cadrul in care s'a desfășurat matchul, toate dominate de prezența Majestății Sale Regelui Carol II, au făcut din partida de Duminecă cel mai mare eveniment al footballului. Pentru unele scăderi cari s'au înregistrat în ultima vreme și cari îndemnau, într'o măsură oarecare, la pesimism, ansamblul zilei de Duminecă are caracterul unui prilej de destindere.

Stadionul

In primul rând, veți conveni că avem nevoie de un stadion de proporții corespunzătoare desvoltării pe care a luat-o footballul. Stadionul din Dealul Spirei e prea mic pentru masele cari se pot concentra la un joc internațional.

Ori, e păcat ca dintr'o cauză de gospodărie sau mai bine zis dintr'o neînțelegere față de ce este vital în sport, să oprim o ascensiune care poate fi de cel mai mare folos mișcării sportive generale.

Relevând această insuficiență a stadionului, care provoacă și prețul scump al biletelor în raport cu costul vieții în România, ținem să evidențiem meritele principalului organizator al matchului de eri.

E vorba de d. Eugen Hațiegan, care a reușit un adevărat tur de forță. Matchul de eri a beneficiat de una din cele mai reușite organizări.

Un aparat de ordine bine pregătit, un personal compus din oameni cari au știut să evite busculade și incidente. Operațiile de control și plasare au decurs în modul cel mai normal. Fiecare spectator și-a găsit locul cumpărat, ceeace constitue un adevărat record și toată lumea a plecat mulțumită dela stadion.

D. Eugen Hațiegan, care a fost organizatorul —aproape exclusiv— al laturei administrative, are merite excepționale și e bine să fie subliniate, fiind vorba de o muncă neîntreruptă de două săptămâni.

D. R. BARLASSINA

Selecționeurii

In tot ce s'a scris după match nu s'a pomenit un cuvânt despre Comisia de selecție. E drept că la noi, dacă echipa învinge, meritele sunt exclusive ale: jucătorilor, publicului și ale oricui vreți, afară de comisia de selecție. Dacă echipa pierde, comisia este identificată înziste de terminarea matchului țintuită la stâlpul infamiei și executată fără crutare.

Deoarece nu împărtășim acest fel de a vedea, nu putem să trecem cu vederea pe cei cinci: Iuga, Costel Rădulescu, Moraru, Huza și Stroescu, ale căror merite au fost pur și simplu ignorate. Forul acesta, prezidat de unul din oamenii competenți ai footballului și de omul de suflet care este Liviu Iuga, a realizat o operă frumoasă, montând peste tot felul de greutăți echipa care a jucat cum se știe. In alte vremi, meritele acestei comisii nu se conturau atât de categoric. Au fost ani când echipa se făcea aproape singură... Scheletul era asigurat de posibilitățile evidente ale unei echipe de club și era nevoie de simple complectări. De data aceasta, nu numai că s'au ivit dificultăți particulare, dar selecționeurii au fost puși în situația să caute titulari pentru 9 posturi.

La zece zile de match doi oameni erau selecționabili indiscutabili: Albu și Bindea, iar în ultimele zile a eșit din discuție și Bindea. Pentru absolut toate posturile se căutau titulari. Și n'a fost lucru ușor, pentrucă înainte de toate comisia de selecție era călăuzită de o concepție, care i-a restrâns orizontul și numai după examene și verificări repetate, după ce cu o obiectivitate din cele mai categorice s'au pus la încercare toate soluțiile s'a ajuns la echipa care a jucat. Comisia de selecție a reușit să realizeze pentru prima oară o unitate de vederi între soluțiile cari le-a adoptat și acele impuse de bunul simț al publicului.

Echipa a jucat bine, e drept, a fost însă selecționată în vederea unui match ca cel de eri și mai ales pregătită pentru o astfel de întâlnire.

Fără să diminuâm cu nimic meritele jucătorilor, nu putem trece cu vederea priceperea selecționeurilor.

Rezultatul

Rezultatul a surprins multă lume din țară și din străinătate. Se sconta o rezistență onorabilă din partea echipei noastre, nu însă un joc egal, cu numeroase momente de superioritate. In legătură cu rezultatul și desfășurarea partidei, s'a pus întrebarea: a făcut oare echipa cehoslovacă cel mai bun match al ei? Intrebarea aceasta se pune în totdeauna când este vorba de surprize, ca scor și rezultat. Care este realitatea? Noi am mai văzut echipa Cehoslovaciei, am văzut-o de pildă acum un an, jucând împotriva Italiei. Putem face o paralelă foarte interesantă și vom ajunge la concluzia că echipa cehoslvacă a făcut jocul ei obicinuit, n'a crutat nici un efort și nici o posibilitate technică sau tactică. Echipa cehoslovacă a jucat împotriva noastră atât cât a fost lăsată să joace. Evident că înaintarea făcea altă impresie dacă nu găsia pe David, Burger, Albu și pe cei trei mijlocași români, în cea mai bună dispoziție.

La fel, apărarea cehoslovacă satisfăcea exigențele reputației dacă opera nestingherită de înaintarea noastră, care a uzat de incursiunile cele mai variate și mai subtile.

Echipa cehă lăsa o impresie mai mare... dacă echipa noastră juca mai prost...

Când adversarul nu te lasă să-ți faci jocul, când manifestă egalitate în multe domenii ale jocului, nu se poate spune că ai pierdut calitățile.

Cehoslovacii înșuși sunt încântați de jocul echipei lor. «N'am jucat mai bine împotriva Ungariei, când am câștigat cu 5—2, dar am fost lăsați să jucăm... *ne spunea aseară Planicka.*

Condiția fizică

Un capitol în care am depășit echipa cehoslovacă și de unde toată lumea se aștepta la dificultăți a fost condiția fizică. Din punct de vedere atletic echipa română a fost superioară, deși în rândurile ei nu a jucat nici una din forțele tineretului nostru footballistic.

Jucătorii noștri au fost conștienți de însemnătatea matchului, i-au sesizat însemnătatea și au înțeles că un adversar ca Cehoslovacia reclamă eforturi excepționale.

Au știut că un match ca cel de Duminecă nu se câștigă fără efortul total. Pregătiți într'o atmosferă de conștinciozitate și modestie. în tot cursul celor 90 de minute, echipierii noștri au găsit resursele elanului care a depășit pe cehoslovaci.

Echipa aceasta a fost o soluție pentru Duminecă. La școala ei trebue să pregătim însă viitorul.

Viitorul acesta nu trebue considerat sub auspicii pesimiste. Avem un material omenesc de cea mai bună calitate. Nu trebue însă greșită metoda de pregătire. Să nu exagerăm cu teoria creațiunii artificiale. Să nu ne gândim că din jucătorii lipsiți de talent putem face

(Continuare în pag. III-a)

„Atacul ceh a dat faliment în fața jocului spontan și plin de elan al românilor" — scrie „Nemzeti Sport" în cronica matchului România-Cehoslovacia

BUDAPESTA, 19. (Intersport). — In numărul de azi al ziarului „Nemzeti Sport" a apărut o cronică detailată a întâlnirii dela București.

Corespondentul acestei gazete la București, are aprecieri foarte elogioase la adresa football-ului românesc, spunând că România merita să învingă la două puncte diferență.

„Atacul cehilor a dat faliment în fața jocului spontan și plin de elan al românilor", — scrie Nemzeti Sport.

„Jocul de passe n'a mers în fața jocului natural al gazdelor.

Barlassina nu a acordat românilor un 11 metri categoric și este interesant ca după match arbitrul italian a declarat că n'a văzut când Planicka l-a apucat de picioare pe Covaci, pentru a nu marca".

„Nemzeti Sport", în baza relatărilor primite dela București dela corespondenții săi, conchide că o victorie cu două puncte diferență în favoarea României ar fi fost rezultatul real al matchului.

In repriza secundă românii au avut o superioritate categorică.

Dela români, cei mai buni jucători au fost Burger, Vintilă și Covaci.

Cehoslovacia a avut în apărarea imediată cel mai bun compartiment: halfii au jucat mediocru, iar înaintarea a fost slabă.

Cifre, cifre...

25.837 plătitori — 1.910.000 lei

Socotim interesante câteva cifre în legătură cu matchul de Duminecă.

Sub raportul rețetei, s'a realizat un record deși numărul spectatorilor a fost mai mic, decât la matchul Jugoslavia — România de anul trecut.

S'au înregistrat 25.837 spectatori plătitori și o rețeă brută de 1.910.000 lei.

Din suma aceasta cehoslovacii au primit 433.215 lei.

Pentru menținerea ordinei, F. R. F. A. a avut la dispoziție 2500 de soldați, cari au venit pe teren începând dela ora 9 dimineața.

Pentru serviciile de control la intrări și în tribune s'au întrebuințat 120 de persoane.

Noui disensiuni în conducerea clubului Unirea-Tricolor

Demisia d-lui Bodescu, vice-președintele grupării oborene

La clubul Unirea—Tircolorul sunt noui frământări, cari de astă dată se anunță mai grave.

După plecarea d-lui Nicu Lucescu, clubul Oborean trece prin greutăți de tot felul.

Unul din cei mai inimoși animatori ai oborenilor a fost d. Bodescu, care în ultimul timp sub conducerea d-lui av. Vică Negulescu, deținea postul de vice președinte ai grupării. D-sa a fost însărcinat cu amenajarea terenului.

DEMISIA D-LUI BODESCU

După cum se știe clubul oborean trece prin foarte mari greutăți financiare. Din această cauză lucrările pentru amenajarea terenului au sistat. Lucrătorii neplătiți s'au prezentat la club pentru a-și cere drepturile. Conducătorii clubului i-au îndrumat atunci spre locuința d-lui Bodescu.

Lucrătorii s'a prezentat la locuința acestuia, unde au făcut scandal și au proferat amenințări.

Pus în această situație d. Bodescu a trimis comitetului o scrisoare de demisie irevocabilă. (D-sa mai demisionase odată, atunci când d. Vică Negulescu anunțase c-l va da în judecată pe d. Lucescu. Prin multe insistențe a revenit atunci).

Cu scrisoarea trimisă, după ce-și explică gestul, anunță că de astă dată demisia d-sale este definitivă.

— «Sunt pentru democrație, dar detest țigănia», își închee d-sa scrisoarea de demisie.

Spakow întâlnește la 28 Aprilie pe campionul Libanului

Din Beyrut am primit aseară o scrisoare semnată de Moți Spakow.

Fostul campion național la toate categoriile ne anunță că se află în Beyrout, pentru a-l angaja pe campionul greu al Siriei și Libanului pe care urmează să-l întâlnească la Tel Aviv, în cadrul anunțatei gale dela 28 Aprilie.

„Gala aceasta — ne scrie Spakow — va inaugura o serie întreagă de gale, și este pusă sub patronajul guvernatorului general al Palestinei".

Intre galele pe programul cărora va figura, Spakow va face și un turneu de exhibiții, cu scop propagandistic, în Palestina.

CAMPIONATELE AMATOARE

In aceiași scrisoare, Moți Spakow ne anunță că la 19 Aprilie încep la Tel Aviv, campionatele amatoare ale Palestinei.

Matchurile F. C.-Rapid-AMEFA și Juvenust-C. A. O. vor forma un program cuplat

Vineri 23 Aprilie 1937 se reia firul Diviziei Naționale A. Se va consuma a șaptea etapă.

In București sunt programate două jocuri, ambele de o mare atracție: F. C. Rapid întâlnește pe A. M. E. F. A. din Arad, iar Juventus pe C. A. O.

Sunt două jocuri de incontestabilă valoare, cari mai mult ca sigur că vor forma un program cuplat.

Organizatorii bucureșteni au făcut toate demersurile pentru a se reuși acest cuplaj. C. A. O. și-a dat imediat adeziunea. In schimb, A. M. E. F. A. a făcut dificultăți. Se părea că nu se va mai ajunge la nici o înțelegere. Până la urmă însă, s'a putut face un acord. Matchurile probabil că se vor disputa, în program cuplat, pe arena din Splaiul Independenței.

Ultimele detalii ale acestui cuplaj vor fi puse la punct în cursul unei consfătuiri speciale între reprezentanții celor patru grupări.

Această consfătuire are loc la sediul Juventusului.

Ilie Petrescu a reluat antrenamentul

In vederea matchului dela Berlin, cu Heuser, din ziua de 30 Aprilie, Ilie Petrescu, campionul României la categoria semi grea a reluat antrenamentul la sala F. C. Rapid.

El se antrenează la mânuși cu profesioniștii Const. Cionoiu și Mihail Fulea precum și cu amatorii Petre Tofan și Petre Pop.

Timpul până la disputarea matchului fiind prea scurt Ilie Petrescu a început antrenamentul cu o deosebită grije și intensitate.